

כל הבשר פרק שמיני חולין

עין משפט נר מצוה

קו"ו.

מתני' מועלין זו. אם קרבן הוא דהא קדשי ה' הן ואינם לכהנים והדס איזן מועלין זו כדיליף בגמרא: **ועמא.** אם אכלו בטומאת הגוף חייב שמי טטואות אחת משום חלב ואחת משום טומאת הגוף שהיא זכרת: **משא"כ דוס.** מפרש בגמרא: **אלא זבחטה עטורה.** כדכתיב (ויקרא י)

אמר רבי ינאי דאמר קרא כאשר יורם בו. צפרק לחזוהו מקומן (זבחים דף מט): מוקמינן לה לדבר הלמד בהיקש דלמינו חוחר ומלמד בהיקש דיותרת ושמי הכליות ילפינן זשעיר עבודה זרה מפר העלס דבר של ליצור ופר העלס מפר כהן משיח ואייתר כאשר יורם צפר כהן משיח לאוקומי צפר העלס דבר למחוי כמאן דכתיב זבחויהו עליהו שציר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא ספר לה כמאן דיליף צפרק ז"ש (שם דף מט): יותרת ושמי הכליות זשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסקמחא זעלמא הוא [דהא]

זבחויהו עליהו שציר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא ספר לה כמאן דיליף צפרק ז"ש (שם דף מט): יותרת ושמי הכליות זשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסקמחא זעלמא הוא [דהא]

זבחויהו עליהו שציר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא ספר לה כמאן דיליף צפרק ז"ש (שם דף מט): יותרת ושמי הכליות זשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסקמחא זעלמא הוא [דהא]

זבחויהו עליהו שציר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא ספר לה כמאן דיליף צפרק ז"ש (שם דף מט): יותרת ושמי הכליות זשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסקמחא זעלמא הוא [דהא]

מועלין בו וחיבין עליו משום פ' פגול. ויותרת וטמא ^א ימה שאין כן בדם וחומר בדם שהדס נהוג בבהמה וחיה ועוף בין טמאים ובין טהורים והחלב אינו נהוג אלא בבהמה טהורה בלבד: **גמ'** מנא הני מילי ^א אמר ר' ינאי דאמר קרא ^א כאשר יורם משור זבח השלמים וכי מה למדנו משור זבח השלמים מעתה ^א הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש שור זבח השלמים לפר כהן משיח מה פר כהן משיח יש בו מעילה אף שור זבח השלמים יש בו מעילה ^א ל' ר' חנינא ^א כעורה זו ששנה רבי ^ב כל חלב לה' לרבות ^ג אימורי קדשים קלים למעילה אמר אביו איצטריך דאי כתב רחמנא חלב הוה אמינא חלב אין יותרת ושתי כליות לא כתב רחמנא כאשר יורם ואי כתב רחמנא כאשר יורם הוה אמינא חלב אליה דליתא בשור לא כתב רחמנא כל חלב ^א ל' רב מר בר רב אבהו ^א חלב איקראי חלב תייתסר באכילה ^א ל' עלך אמר קרא ^ב כל חלב שור וכשב ועז דבר השוה בשור וכשב ועז רב אשי אמר ^ג חלבו האליה איקראי חלב סתמא לא איקראי אלא מעתה לא ימעלו בה אלא מחוורתא כדרב זבד: **משא"כ ברם:** מנא"מ אמר עולא דאמר קרא ^ד לכם שלכם יהא דבי רבי ישמעאל תנא ^ה לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה ורבי יוחנן אמר קרא ^ו הוא הוא לפני כפרה כלאחר כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה ואימא הוא לאחר כפרה כלפני כפרה מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה ^ז אין לך דבר שנעשה מצותו ומועלין בו ולא והרי תרומת הדשן דנעשה מצותו ומועלין בו דכתיב ^ח ושמו אצל המזבח משום דהוא תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד ^ט וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדן הניחא לרבנן ^י דאמרי והניחם שם וימלאו שמועלין גנייה אלא לר' דוסא דאמר שלא ישתמש בהן ליום הכפורים אחר מאי איכא למימר אלא משום דהוא תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובים הבאין כאחד וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדן הניחא למ"ד אין מלמדן אלא למאן דאמר מלמדן מאי איכא למימר תרי מיעוטי

שיטה מקובצת

א"ל מה שאין כן בדם, יב' ע"י תוס' מנחות דף ע"ד:

רבינו גרשום

מה שאין כן בדם, יב' ע"י תוס' מנחות דף ע"ד:

זבחויהו עליהו שציר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא ספר לה כמאן דיליף צפרק ז"ש (שם דף מט): יותרת ושמי הכליות זשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסקמחא זעלמא הוא [דהא]

^א נראה דל"ל דומר א"י אלא זכר דכתיב דכתיב ויותרת ושמי הכליות ילפינן זשעיר עבודה זרה מפר העלס דבר של ליצור ופר העלס מפר כהן משיח ואייתר כאשר יורם צפר כהן משיח לאוקומי צפר העלס דבר למחוי כמאן דכתיב זבחויהו עליהו שציר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא ספר לה כמאן דיליף צפרק ז"ש (שם דף מט): יותרת ושמי הכליות זשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסקמחא זעלמא הוא [דהא]